

[Bouet.]

ordfører fremsatte, at rådet snarere er for stort og ikke trænger til en udvidelse, men hvis det endelig skulle udvides, ville det være naturligt, som det er nævnt, at maskinmestrenes forening blev repræsenteret.

Dens medlemmer opfylder nemlig de betingelser, som står i § 3 i den nuværende lov, at de, der skal udnævnes, skal have særlig sagkundskab med hensyn til driftsledelse, maskinelle spørgsmål og arbejdsrisiko. Netop maskinmestrene rundt omkring på alle disse elektricitetsværker opfylder disse betingelser. Derfor ville det være naturligt, at de også blev repræsenteret, og det var forøvrigt på tale, da rådet i sin tid blev nedsat. Hvis hensynet til, hvor mange motorer man har at beskæftige sig med, skal spille en vis rolle, så har maskinmestrene, ikke alene de, der er ansat på elektricitetsværkerne, men maskinmestrene i det hele taget landet over, mange, mange flere motorer, end håndværkets repræsentanter kan møde op med, så dette argument kan jeg ikke bøje mig for. Under hensyn dertil, kan jeg, hvor megen sympati jeg end har for, at en faglig organisation som Håndværkets Fællesrepræsentation repræsenteres, ikke tiltræde dette ændringsforslag. Hvis rådet virkelig skulle udvides, må man også tage hensyn til de andre berettigede interesser, der skulle varetages. Derfor må jeg anbefale, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Axel Christensen stillede forslag.

Axel Christensen: Den højtærede minister udtalte, såvidt jeg hørte, at vort forslag var usagligt. Jeg forstår ikke, hvordan man i det hele taget så kan have bygget denne lov op på den måde, at man giver andre erhvervsinteresser repræsentation her. Så må ønsket om håndværkets repræsentation i hvert fald være lige så sagligt, som når det gælder de øvrige erhverv. Jeg synes heller ikke, der er nogen grund til ved denne lejlighed at gøre elektricitetsrådet til en institution, som slet ikke vil kunne komme til at beskæftige sig med de forhold, som en gang imellem berører håndværkets interesser i denne forbindelse, der kan nemlig her rejse sig mange spørgsmål, som ikke ligefrem er afgjort i loven. Derfor synes jeg stadigvæk, jeg må stille det spørgsmål: Af hvilken grund vil man udelukke håndværkerhvervet fra at blive repræsenteret i rådet? Den begrundelse, at man ikke vil arbejde med mere end 13, er en påstand, som i hvert fald ikke fra håndværkets side kan tages alvorligt. Den sammensætning, rådet har, er

netop bygget op under hensyn til erhvervenes interesser, og derfor er det spørgsmål stadig ubesvaret, med hvilken begrundelse man giver Landbrugsrådet og Industrirådet repræsentanter, når man ikke vil give Håndværkets Fællesrepræsentation adgang til at blive repræsenteret.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Det ærede medlem hr. Axel Christensen siger, at der allerede i loven må være noget usagligt. Ja, der har været røster fremme også sidste gang, da loven var til behandling, om hvorvidt rådet skulle være så stort, og der er også fremført tanker i dag i retning af, at skulle man foretage en ændring, burde man gøre det ved at reducere antallet. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at selvom der nu skulle være noget i loven, som kunne siges at være usagligt, synes jeg ikke, at man deraf kan slutte, at man så igen skal foretage sig noget ligeså usagligt. Det rigtige måtte være, at man ikke fortsætter ad den linie. Der er jo ikke tale om, at man vil prøve at udelukke et bestemt erhverv, men som jeg før sagde, skulle håndværket med, var der en række andre organisationer, der med ligeså god ret kunne kræve sig repræsenteret i rådet, og så ville man komme op på et antal, som efter min mening også ville være usagligt under hensyn til rådets arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

forkastedes med 42 stemmer mod 7.

§§ 2—4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidigt tillæg til lov nr. 135 af 28. april 1931 om afgift af motorkøretøjer m. v., jfr. lov nr. 122 af 23. marts 1932.

(Første behandling findes i tidenden sp. 484; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 499).